

SIC – Skagen Innovation Center
Dr. Alexandrinesvej 75
9990 Skagen

MINISTEREN

Dato **22 JAN. 2007**
J. nr. 361-2
Deres ref.

Frederiksholms Kanal 27 F
1220 København K

Telefon 33 92 33 55

Kære Poul Jakobsen,

Tak for Deres brev af 1. januar 2007 om kystbeskyttelse med trykudligningsmoduler. På baggrund af Deres brev har jeg anmodet Kystdirektoratet om en udtalelse.

Jeg er glad for, at der nu er et forsøg i gang på den jyske vestkyst, så vi kan få vurderet trykudligningsmodulernes effekt. Det betyder i den forbindelse meget for mig, at to internationalt anerkendte eksperter har indvilget i at evaluere forsøget.

Jeg kan imidlertid forstå på Deres brev, at forsøgsaftalen efter Deres opfattelse ikke er overholdt på tre punkter:

For det første mener De ikke, at halvårsrapporten er omskrevet som aftalt. For det andet mener De, at rapporten for det første år af forsøget er mangelfuld og baseret på forkerte beregningsmetoder, og for det tredje er det Deres opfattelse, at Kystdirektoratet ikke overholder aftalen, idet der er gennemført sandfodring ca. 700 meter ind i forsøgets referenceområde.

For så vidt angår den angiveligt mangelfulde omskrivning af halvårsrapporten for forsøget, må jeg henvise til den rammeaftale, der er indgået mellem SIC og Kystdirektoratet. Det fremgår klart af aftalens præmisser, at forsøgets evaluering skal varetages af de to professorer, der er udpeget af henholdsvis Kystdirektoratet og SIC.

Begge professorer er som ansvarlige for forsøgets evaluering enige om, at det indtil videre ikke har været relevant for evalueringen af forsøget at udarbejde en revideret halvårsrapport.

Det fremgår af præmisserne i den ovennævnte rammeaftale, at: "Den nærmere udmøntning af aftalen og gennemførelsen af forsøget varetages af en nedsat projektgruppe." Projektgruppen er sammensat af medarbejdere fra Kystdirektoratet, repræsentanter fra SIC samt de to uvildige professorer.

Ifølge aftalen kan projektgruppen bistå professorerne med råd og vejledning i forbindelse med evalueringen af forsøget. Det er imidlertid professorernes ansvar selvstændigt at evaluere forsøget, hvilket netop garanterer forsøgets uvildighed.

Hverken SIC's repræsentanter i projektgruppen eller Kystdirektoratets repræsentanter i projektgruppen kan derfor kræve, at der anvendes særlige beregningsparametre i forbindelse med evalueringen af forsøget. Det er således heller ikke muligt for hverken Kystdirektoratet eller SIC at "kassere" professorernes rapporter.

Jeg vil dog gerne gøre det helt klart, at ministeriet naturligvis vil stille midler til rådighed for enhver genberegning, som professorerne måtte anbefale.

De skriver i Deres brev, at det er "pinligt" og "utroværdigt", at Kystdirektoratet gennemfører sandfodring, der rækker et stykke ind i et af forsøgets referenceområder.

Kystdirektoratet har oplyst, at direktoratet som følge af en politisk aftale mellem staten, Ringkøbing Amt og kystkommunerne, den såkaldte Fællesaftale, er forpligtet til at sandfodre på strækningen for at forhindre en tilbagerykning af kysten og deraf følgende fare for gennembrud. Ifølge Kystdirektoratet tager aftalen ikke hensyn til strandens bredde på et givent tidspunkt, som kan variere meget henover året, men tager hensyn til en langsigtet planlægning, som nødvendiggør en stabil fodringsindsats.

Det fremgår af både halvårsrapporten og rapporten for forsøgets første år, at der er taget højde for fodringerne.

Det fremgår desuden af rapporterne, at både SIC og de professorer, der evaluerer forsøget, var bekendt med, at der skulle foretages sandfodringer i området i løbet af forsøgsperioden, allerede da SIC, Kystdirektoratet og professorerne i fællesskab udvalgte forsøgsområdet, og således inden forsøget gik i gang.

Den planlagte sandfodring er således en, også for Dem, velkendt del af forsøgsgrundlaget, og jeg finder på det grundlag ikke anledning til at foretage mig yderligere.

Det fremgår af Deres brev, at de er utilfreds med endnu ikke at have modtaget tilladelser til etablering af kystbeskyttelse med trykudligningsmoduler ved Skørpinge Strand (Rødvig Havn) og Ulvshale, Møn. Jeg er bekendt med, at De har klaget over Kystdirektoratets afgørelser vedrørende tilladelse til etablering af trykudligningsmoduler ved henholdsvis Ulvshale, Møn og Skørpinge Strand til Transport- og Energiministeriet. Jeg forventer, at der træffes afgørelse i disse sager inden for kort tid.

De fremfører i Deres brev, at De anser det for en "teknisk handelshindring", at Kystdirektoratet kræver, at de enkelte trykudligningsmoduler tinglyses på de enkelte parceller.

Kystdirektoratet har oplyst, at tilladelser til kystbeskyttelse udstedes til de enkelte kystgrundejere, og at en tilladelse til kystbeskyttelse er normalt betinget af en række vilkår, herunder krav om vedligeholdelse og fjernelse, hvis der viser

sig uforudsete skadelige virkninger som følge af anlæggets tilstedeværelse. Disse vilkår skal tinglyses på ejendommen, bl.a. for at sikre at fremtidige ejere af ejendommen er bekendt med den forpligtelse, der ligger i vilkårene. Dette krav om tinglysning på ejendommene har været gældende siden kystbeskyttelsesloven trådte i kraft i 1988.

Kystdirektoratet har endvidere oplyst, at hvis der er tale om en offentlig grundejer, vil der ikke blive stillet krav om tinglysning, da den offentlige grundejer er garant for vilkårenes opfyldelse. Det samme gælder, hvis en offentlig myndighed, eksempelvis en kommune, garanterer for opfyldelsen af de vilkår, der er knyttet til en tilladelse til anlæg af kystbeskyttelses anlæg givet til en privat grundejer.

Gennemførelsen af kysttekniske undersøgelser, der ikke involverer etablering af anlæg, men alene drejer sig om rekognoscering, opmåling og prøvetagning og lignende forlanges ikke tinglyst og er i øvrigt handlinger, som normalt ikke er omfattet af kystbeskyttelsesloven.

Kystdirektoratet oplyser, at deres fordringsindsats på Vestkysten siden 1983 er foregået som et led i en samlet aftale mellem Ringkøbing Amt, vestkystkommunerne og staten om samlet at sikre kysten mod gennembrud og efterfølgende oversvømmelse af store bagvedliggende landområder.

Kystbeskyttelsen er således politisk besluttet, har en væsentlig og overordnet samfundsmæssig interesse og den statslige medfinansiering er en del af finansloven. Da staten er involveret, garanterer staten for de vilkår, som en privat grundejer ville være underlagt.

Kystdirektoratet oplyser, at langt den største del af Vestkysten er offentlig ejet, men at det er korrekt, at Kystdirektoratet fodrer ind på enkelte private ejendomme. Ifølge Kystdirektoratet er det nødvendigt at beskytte større samlede strækninger for at opfylde det overordnede mål om sikkerhed for de store landområder, også hvis dette involverer private ejendomme.

Jeg håber, at ovenstående besvarer dine spørgsmål, og jeg finder ikke på baggrund af ovenstående, at det er nødvendigt at afholde et møde.

Med venlig hilsen

Flemming Hansen